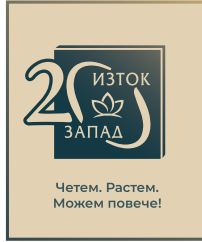

Съставителство и превод от древноегипетски
Сергей Игнатов

Юбилейна книга
Двайсет години издателство „Изток-Запад“

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

© Сергей Игнатов, съставителство и превод, 2023

© Борис Стоилов, художник, 2023

© Издателство „Изток-Запад“, 2023

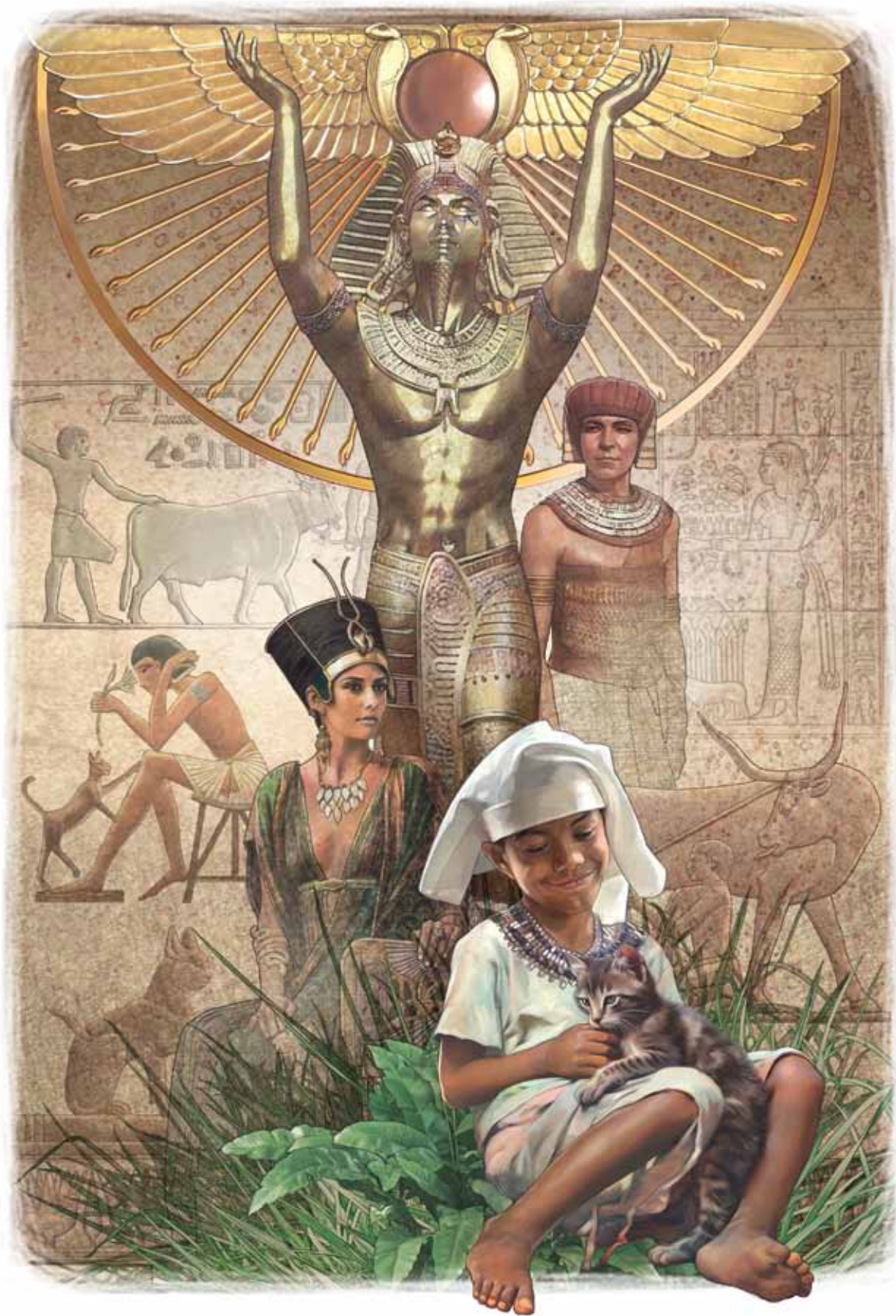
ISBN 978-619-01-1282-2

СЪДЪРЖАНИЕ

Раждането на Египет	5
Омагьосаният остров	11
Приключенията на египтянина Синухе	17
Обреченият царски син	25
Приказка за двамата братя	33
Фараонът Хуфу и магьосниците	43
Озирис и Изида	51
Войната на боговете	59
Приказка за йероглифите	69
Фараонът Джосер и мъдрецът Имхотеп	77
Приказка за Сфинкса	85
Хитроумният пълководец Джехути	95
Лешоядът и котката	103
Послепис (<i>Сергей Игнатов</i>)	109

РАЖДАНЕТО
НА ЕГИПЕТ

Някога, много, много отдавна, съществувало само Слънцето. То било могъщо и всесилно, но си нямало никого. И понеже се чувствало много самотно, приискало му се да има своя рожба. И тъй като си нямало дори жена, която да стане майка на детето му, Слънцето отделило част от себе си и така на бял свят се появил любимият син. Младото Слънце блестяло с тяло от злато. Когато го видял, слънчевият му баща се възрадовал и казал:

– От сега нататък всеки бог или богиня, които са сътворени от мен, ще блестят с плът от злато!

Сетне бащата Слънце се обърнал към сина си и рекъл:

– Синко, за да не си самотен като мен, създай земя и небе, насели ги с хора, за да радват сърцето ти всеки ден.

Синът послушал всемогъщия си баща и започнал да рисува в сърцето си картините на бъдещата земя с всичките ѝ красоти – морета и реки, дървета и треви, гори и пустини, равнини и планини, изгреви и залежи, птички и животни. И когато сред многото живи същества синът на Слънцето нарисувал малко котенце, сърцето му мигом се изпълнило с умиление и любов към него и си казал:

– Кой ли ще обича и се грижи за това мило животинче?

Товага нарисувал в сърцето си хората – млади и възрастни мъже и жени и техните деца. Нарисувал дори домовете им, а във всеки от тях имало поне едно мъркащо коте.

Толкова се зарадвало младото Слънце от всичко това, че решило да вдъхне живот на нарисуваните в сърцето му картини.

Започнало да ги нарича и една след друга те оживявали. Излизали от сърцето му ярки и пъстри, всяка със своето име и място. Така се появил светът, в който живеем.

В средата на земята поставило море, което нарекъл Средиземно, защото е в средата на земята. А на юг от морето, сред пясъците на пустинята, потекла река, която била обградена от тучна зеленина и дървета. Долината на тази река била най-плодородното и богато място на земята и затова синът на Слънцето решил да засели там хората и той самият да отиде да живее сред тях. Земята, която се простирала от двете страни на реката, нарекъл с името Египет, а хората, които живеели там – египтяни. Сетне човеците пък решили да назоват тази голяма и дълга река Нил.

Бащата Слънце гледал и се радвал на всичко новосътворено от сина му. С дълбоката си любов и мъдрост прозрял, че синът му ще има нужда от подкрепа в своето начинание. Повикал го той и му казал:

– Синко, прекрасно е това, което си сторил според желанието на сърцето си. Удивително и божествено е всичко, но ще ти трябват и помощници, за да могат египтяните – твоите деца – да живеят в мир и спокойствие. Ето защо е нужно в долината да се създадат ред и закони! Нека господства справедливост – тя да бъде твоята сестра, която ще нарека Маат. Така ти ще бъдеш Царят на Египет, моята най-могъща сила на земята, аз ще бъда господарят на небето, а Справедливостта ще се възцари сред хората!

Сетне Господарят Слънце създал и боговете на Египет, като на всеки отредил собствен град и длъжност, за да бъдат всички те в подкрепа на Царя, неговия единствен син. Усмивнал се радостно от стореното, качил се на своята ладия и заплувал по небето. Изпратил той на земята свещения бръмбар скарабей – слънчевия символ, за да са сигурни хората, че слънцето ще изгрее и на другия ден и ще даде живот на земята. От време на време, когато искал да си почине от небесните си дела, бащата Слънце се вселявал в коте и игриво пребивавал между египтяните.

За да не се забрави всичко това, синът на Слънцето решил да запази множеството изображения, с които самият той нарисувал света в сърцето си и да ги подари на хората. Така египтяните започнали да ги рисуват навсякъде и да пишат с тях като с букви. По-късно те били наречени йероглифи. С тях се поставило началото на изкуството на писането и така се разказвали истории и легенди – за възхода и падението на древни цивилизации и велики владетели, за богове и герои, за хора и животни.

Ето такава е историята за раждането на Египет, записана с чудни йероглифи и стигнала до нас.

